

[Statsministeren]

sker samarbejde med industrien for dermed bl. a. at medvirke til en udvikling af erhverslivet og beskæftigelsen.

Men industriens forhold sorterer i øvrigt under handelsministeren. Det ved fremskridtspartiet sikkert også, og jeg skal derfor overlade det til handelsministeren at give en nærmere redegørelse.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Denne forespørgsel ligger jo tæt op ad det initiativ, som for nylig er taget af Industrirådet med udgivelsen af et erhvervspolitisk debatoplæg om industrien i fremtidens Danmark med titlen »Industrien i samfundet«.

Regeringen finder det i sig selv værdifuldt, at Industrirådet som talerør for dansk industri har taget initiativ til at udføre dette betydelige arbejde med fremlæggelse af industriens synspunkter i et debatoplæg. Jeg ved, at arbejdet hermed har været grundigt forbedret, og at oplægget har været drøftet gennem lang tid med brede kredse i industrien.

Selv om debatoplægget måske hos nogle vil efterlade indtrykket af en for høj grad af forenkling af de problemer, det danske samfund står over for, finder regeringen, at oplægget er en god anledning til at få drøftelser i gang, både her i folketinget og i befolkningen, om de meget centrale problemstillinger, der knytter sig til dansk industripolitik.

Under mange kontakter med industrien i forbindelse med lovforberedende arbejde, industriens medvirken ved administrationen af en række industriindrettede ordninger og ikke mindst under kontaktmøder på Marienborg og andre steder har Industrirådet fremført sine synspunkter. Der har senest været drøftelser med industrien, da regeringen forberedte sin beskæftigelsesplan, hvor man i øvrigt holdt en række orienterende møder med organisationerne blandt erhvervsorganisationerne og arbejdsmarkedsorganisationerne.

Jeg skal svare på forespørgslen og på det oplæg, industrien har udgivet, og sige, at det er regeringens opfattelse, at den rolle, industrien spiller og vil komme til at spille i fremtiden, er central for den fremtidige økonomiske udvikling i Danmark. Det følger helt klart af industriens strategiske rolle som et eksporterende og importkonkurrerende erhverv. Sammen med en række andre er-

hverv som landbrug, skibsværft og turisme spiller industrien en fundamental rolle for udviklingen af betalingsbalancen. Herom er regeringen helt enig med Industrirådet.

Ingen kan heller være uenig i, at de valutaskabende og valutabesparende erhverv ikke for tiden har den tilstrækkelige styrke, men jeg har på den anden side lidt vanskeligt ved at acceptere opfattelsen af industrien som den Atlas, der bærer, om end ikke hele himmelhvælvet, så i hvert fald hele det danske samfund på sine skuldre. Det forekommer mig at være en noget ensidig opfattelse af industriens betydning i samfundet, og jeg vil for mit vedkommende være tilbøjelig til at lægge mere vægt på den gensidige afhængighed mellem samfundets forskellige funktioner og sektorer.

Samfundets ressourcer må indrettes efter borgernes behov og efterspørgsel. Det følger af det frie forbrugsvalg, som Industrirådet forståeligt tillægger så stor betydning som en central faktor i markedsøkonomien. Her bør man imidlertid være opmærksom på, at med stigende levestandard retter efterspørgslen sig erfaringsmæssigt i relativt højere grad efter tjenesteydelser og i mindre grad efter varer. Det betyder uundgåeligt noget for de ressourcer, der bliver behov for inden for de egentlige vareproducerende erhverv.

Hertil kommer, at borgernes valgfrihed politisk, kulturelt og økonomisk har givet sig udslag i, at en relativt større del af forbruget af tjenesteydelser er blevet kollektivt forbrug. Det har uundgåeligt medført vækst i den offentlige sektor. Der er tale om et strukturelt fænomen, som har gjort sig gældende ikke blot i Danmark. At de offentlige tjenesteydelser ikke kan eksporteres og ikke har en markedspris, gør dem ikke mindre vigtige for samfundet end industriens produktion. I øvrigt er der en lang række offentlige ydelser, som jeg meget nødig ville ønske blev genstand for en markedspris. Det er netop gratisydelser, fordi de er led i vores sociale vælfærdspolitik.

Meget af den efterspørgsel, der retter sig mod den offentlige sektor, er i øvrigt nødvendige forudsætninger for fortsat industriel udvikling. Man behøver blot at nævne uddannelse, forskning, transport, energi og børneinstitutioner.

Når dette er sagt, vil jeg gerne slå fast, at regeringen finder, at den nuværende valutari-